

Rapp exkursion ”Vi tränar lockläten”, på Ekerö söndag 27/9-09.

Efter att, under ledning av Gigi, ha klättrat upp på Ekebyhovsbacken i blåsten konstaterade vi, 9 rappa hönor och 1 rätt rapp tupp :-), att vi måste hitta lä för att kunna höra locklätena från överflygande arter.

Utsikten uppe från toppen var häftig, så förutom biotoper lämpliga för fåglar kunde vi bl.a. se Stadshuset, Globen och mitt hemmatorn ó Gasklockan.

På sydost-sidan av toppen hittade vi i alla fall lä och hamnade genast bland de försynt tisslande kungsfåglarna, överflygande özittö, öjuppö, ötuiö och suckande östyffö som enligt Henrik Waldenström låter som suckande tonåringar, ett läte som de avger när vi gamlingar säger något som anses urbotat idiotiskt. *)

Vi fick också möjlighet att lyssna på järnsparvens lockläten. Där konstaterade vi att takten blev viktigt för att känna igen den. Några var vänliga nog att sätta sig synligt för oss alla. Hur Henrik beskrev skillnaden mellan mindre korsnäbb ó som vi hade överflygande ó och större borde finnas på band för uppspelning! Däremot håller jag inte med honom om att dubbeltrasten har ett snarkande läte. Så har i alla fall aldrig jag blivit beskriven av någon skådande rumskamrat, ödu lät precis som en dubbeltrast i nattö. Men i fortsättningen kommer jag påstå det när någon klagar! :-)

När arterna minskade efter ett par timmar åkte vi vidare ut till Lovön och Lovö kyrka. På ängen intill stod ett antal gäss, grågås, vitkindad och kanada. Några av oss hittade en grupp på fyra gäss som vi trodde var sädgäss. De mer kunniga konstaterade direkt att det faktiskt var spetsbergsgäss. En ovanlig gås att få se i Stockholms trakten!

En speciell upplevelse där var när en duvhök drog genom flockar av tofsvipa och starar. Den verkade ha så svårt att bestämma sig för någon enskild fågel att den i slutänden blev utan byte. Eller också var den inte så hungrig.

Några skruvande ormvråkar i närheten såg helt plötsligt väldigt små ut när en havsörn kom intill dem. Här såg vi också de enda vadarna för dagen ó en liten flock vardera av enkelbeckasin och ljunpipare.

Här avslutade vi den gemensamma skådningen, förutom tre av oss som fortsatte till Svartsjö Dämme. Där tänkte vi leta efter en annan art raphönor än de ovan nämnda ó nämligen Perdix Perdix! Två stycken hade nämligen syntts till där dagen innan, men vi hade inte turen på vår sida. Så vid Dämmet nöjde även vi oss.

Annika Morberg

*) zitt = ängsplärka, jupp = bofink, styff = gulsparrv, tui = grönsiska.